

May 20, 2012

The Shrine Church of Saint Stanislaus Bishop & Martyr

3649 East 65th Street
Cleveland, Ohio 44105

The historic church in the heart of Slavic Village since 1873

Rectory and Parish Office 216-341-9091
Parish Fax 341-2688
Saint Stanislaus Elementary School 883-3307
Central Catholic High School 441-4700
Parish Website www.ststanislaus.org
E-Mail ststans@ameritech.net

 "LIKE" us on FaceBook Group—
Shrine Church of Saint Stanislaus
Photo Album
bpieniaphoto.com/St-Stanislaus-Album

SCHEDULE OF SERVICES

Weekend Masses

Saturday Vigil 5:00 PM

Sunday English Masses 8:30am, 11:30am

Niedziela po polsku 10:00am

Daily Masses

7:00am (except Saturday) and 8:30am

National Holidays 9:00am

Icon of Saint Stanislaus and Blessed John Paul II

CATHOLIC DIOCESE OF CLEVELAND OHIO

Most. Rev. Richard G. Lennon, Bishop

Staffed by Franciscan Friars

Assumption B.V.M. Province — Franklin, Wisconsin

Fr. Robert Konopa, O.F.M., Administrator

Fr. Leonard Stunek, O.F.M., Friary Guardian, Parochial Vicar

Br. Justin Kwietniewski, O.F.M., Pastoral Ministry

Mr. Dan Kane, Jr., Parish Business Manager

Mr. David Krakowski, Director of Liturgy and Music

Mr. Fred Mendat, Maintenance and Social Center Manager

Ms. Patricia Murray & Ms. Patricia Otloski, Parish Receptionists

Mrs. Deborah Martin, Elementary School Principal

Mrs. Denise O'Reilly, Elementary School Secretary

Mrs. Aries Jones-Irizarry, Elementary School Receptionist

Mr. Ron Zeszut, Pastoral Council Chairperson
 Ms. Celeste Suchocki, Finance Council Chairperson
 Mrs. Dorota Tomaszewska, *Katechizacja po polsku*
 Mrs. Sophie Wasielewski, Golden Agers President
 Mr. Matt Zielenski, St. Vincent DePaul Society
 Ms. Jane Bobula, Good Shepherd Catechesis
 Mr. Rob Jagelewski, Parish History
 Mr. Frank Greczanik, Gift Card Coordinator
 Mrs. Sharon Kozak, Alumni and Development
 Mrs. Denise Siemborski, Fr. William Scholarship
 (could your name fill this space????), Polish Festival
 Mrs. Sharon Kozak, Four Eagle Award
 Mr. Frank Scalish, Building and Grounds
 Sister Mary Alice Jarosz, SSJ-TOSF, Stewardship
 Mrs. Alice Klafczynski, Hospitality
 Mr. Ralph Trepal, Evangelization
 Ms. Lois Sumegi, Garden Club
 T.J. Dillon, Lil Bros President
 Ms. Betty Dabrowski, & Mrs. Viviane Buchanan,
 Web Site Editors

To contact Organizations: Send an e-mail to the parish, with the person you wish to contact named in the subject line.

REGULAR SCHEDULE

DEVOTIONS

Daily Morning Prayer 8:00 AM (exc. Sunday)
 Saint Anthony Novena Tuesdays after Mass

OFFICE HOURS

The parish office is open from Monday through Friday,
 9:00 AM to 4:00 PM.

SACRAMENT OF RECONCILIATION

Saturday 4:00 to 4:45 PM or by appointment.

SACRAMENT OF BAPTISM

Ordinarily on Sundays at 1:00 PM. Alternate times must be arranged with a parish priest. Pre-Baptism instructions are necessary in advance.

SACRAMENT OF MARRIAGE

All arrangements must be made with one of the priests of the parish six months in advance.

CHURCH HOURS

PENTECOST, MAY 27 MAJA 2012

SAT 5:00 PM Lector— Betty Dabrowski
 Euch. Min.— Rick Krakowski & Chris Wisniewski
 Len Matlock & Connie Aliff
Sun 8:30 AM Lector— Nancy Mack
 Euch. Min. — Chris Luboski & Alice Klafczynski
 Ron Grams & Loretta Horvath
10:00 AM Lector — Mieczyslaw Garncarek
 Euch. Min. — Marcelina Sladewska & Witold Sztalkoper,
 Teresa Cyranek & Aleksandra Jankowski
11:30 AM Lector — Don Pieniak
 Euch. Min. — Marie Ostrowski & Diane Bulanda
 Frank Greczanik & Candace Pritchard
Collection team: Hugh, Stan, MaryAnn, Veronica

THE ASCENSION OF OUR LORD
 May 20 maja 2012

Sat 5:00 PM Sp. Int. Bartczak Family
Sun 8:30 AM + Violet Karwowski
10:00 AM + Antoni Malysa
11:30 AM Sp. Int. Parishioners
1:00 Baptism of Holland Schiever
Mon May 21 Easter Weekday
7:00 AM + Henry Krnac
8:30 AM + Antoni & Julia Jozefiak
Tue May 22 Easter Weekday
7:00 AM + Mary Pechatsko
8:30 AM + The Poor Souls
Wed May 23 Easter Weekday
7:00 AM + Mary Buc
8:30 AM + Ken Kaminski
Thu May 24 Easter Weekday
7:00 AM + Msgr. Wallace Filipowicz
8:30 AM + MaryAnn Bonior & Sons
Fri May 25 Easter Weekday
7:00 AM + Mary LeBlanc
8:30 AM + Adeline Nadolny

Sat May 26 St. Philip Neri
8:30 AM + Gene Myslenski

PENTECOST

May 27 maja 2012

Sat 5:00 PM Sp. Int. Parishioners
Sun 8:30 AM + Helen Gorny
10:00 AM + Jezewski & Wylezek Families
11:30 AM + Monica Krakowski

SCHEDULE FOR THE WEEK

SUN FIRST COMMUNION @ 11:30 AM MASS
 MON HOLY NAME SOCIETY MEETS @ 7 PM IN RECTORY
 TUES PARISH FINANCE COUNCIL @ 7PM IN RECTORY
 WED AA MEETING @ 8 PM IN SOCIAL CENTER

*We pray for the souls of
Bill Kasztelan & Helen Kuta;
May eternal light shine upon them.*

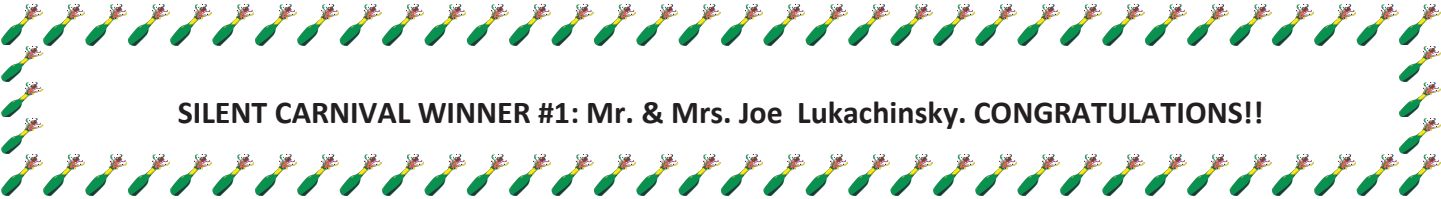

Bread and Wine Offering for May:
*“For the repose of the soul of Stanley T. Pender from
Florence Smolen”*

PARISH SUPPORT LAST WEEKEND

5:00 PM (61).....	\$ 833.00
8:30 AM (74)	1,226.00
10:00 AM (62).....	852.00
11:30 AM(75).....	1,527.00
<u>Mailed in(34).....</u>	<u>1,297.00</u>
Total	\$ 5,785.00

PASSION ALTAR PROJECT
As of the second weekend of May we can report that 82 parishioners contributed to the Passion Altar project in the amount of \$1,561.00 leaving us with another \$10,039.00 to raise to preserve that particular treasure of our church before it is too late. What happens if we don't raise the funds?

SILENT CARNIVAL WINNER #1: Mr. & Mrs. Joe Lukachinsky. CONGRATULATIONS!!

Some upcoming dates to remember....

Just a little reminder of some events at the parish to which some or all of you might be interested in attending:

- May 22, Grade School May Crowning @ 1 PM
- May 28, Memorial Day Mass @ 9 AM
- June 1, Streamer Day Mass @ 8:30 AM
- June 5, Kindergarten Graduation @ 10 AM
- June 6, Eighth Grade Graduation @ 7 PM
- June 8, Final School Mass @ 8:30 AM followed by Awards Ceremony
- June 10, Corpus Christi Mass @ 10:30 AM followed by outdoor procession @ app. 11:30 AM
- June 24, Franciscan Farewell Mass @ 11:30 AM followed by coffee and donut reception
- July 1, New era of pastoral leadership begins at The Shrine Church of St. Stanislaus.

School Corner

Mary, we greet thee, in all thy splendid forms!

I wonder if these words, when originally written, were meant to include Fruit Loops, rotini, and bodies? Well that is what we mean here at Saint Stanislaus School as we celebrate the month of Mary. If you had been on campus during our all school retreat last week, you would have seen rosaries being made at the different grade levels out of the most unusual items. And to end the day, a human rosary was formed in Nazareth Park as we prayed the Glorious Mysteries.

Mary is not new to our students. Every year in October, we give all of the students their very own rosaries. For some, it is their first one. For others, they still have the one we gave them last year. To all, it is a part of understanding the role of Mary in our faith. We stress the power of Mary saying yes to God. We highlight the role she plays as intercessory. Our students honor Mary as the "ultimate Mom".

We don't think she would mind a little creativity along with our prayers.

Deborah Ann Martin
Principal

PARISH PHOTO DIRECTORY

Do you find yourself looking around the church on weekends thinking to yourself: "WHO is that?" "What is that lady's name?" "I don't know any of these new parishioners!" Well, soon we hope to remedy that. It's been fifteen or so years since the last parish directory was published and soon under the leadership of council member, Christy Bartley, we will embark on that project anew. Please look over the insert in this week's bulletin for a taste of that project. The photography sessions will begin in mid July and will take place in the school building.

In the end it will be a great way to familiarize names with faces as we grow together in faith. Please keep checking the bulletin for future information and updates.

'Wykonało się' (2/4)

Pod koniec pierwszej części tego artykułu cytowałem Łk 22:15.17-18, gdzie była mowa o pierwszym kielichu. Trochę dalej jest napisane o trzecim: „(...) *Tak samo i kielich po wieczerzy, mówiąc: «Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana»*” (Łk 22:20).

Pierwszy i trzeci kielich były najważniejsze. Pierwszy kielich – konsekrował cały rytuał Paschy. Trzeci kielich – zwany „kielichem błogosławieństwa” – to właśnie ten kielich posłużył Panu do ustanowienia Eucharystii. „*Kielich błogosławieństwa, który błogosławimy, czy nie jest udziałem we Krwi Chrystusa?*” (1 Kor 10:16).

Nie ma wzmianki o drugim, ani o czwartym. Wszyscy Ewangelici zgodnie podają, że po odśpiewaniu Hymnu, czyli właśnie wtedy, kiedy powinien zostać wypity czwarty kielich, Pan Jezus ze swoim uczniami wyszli z Wieczernika i udali się ku Górze Oliwnej.

Opuszczenie czwartego kielicha można porównać do sytuacji, w której kapłan odprawiający Mszę św. wraz z wiernymi wychodzi po Komunii św. z kościoła. Bez zakończenia Mszy św. Bez udzielenia błogosławieństwa. Podobnie Pan Jezus opuszczając czwarty kielich nie zakończył Paschy. Dlaczego? Jedni starają się to wytłumaczyć Jego ogromnym napięciem emocjonalnym wynikającym ze świadomości oczekującej Go męki, które rzekomo było powodem tego opuszczenia. Ale nie jest dobre tłumaczenie, ponieważ Pan powiedział: „Albowiem powiadam wam: odtąd nie będę już pił z owocu winnego krzewu, aż przyjdzie królestwo Boże.” Słowa „albowiem powiadam wam” są uroczystą przysięgą. Pan nie tylko nie wypił czwartego kielicha, ale zobowiązał się, że go nie wypije, „aż przyjdzie królestwo Boże”.

Według wielu komentatorów, słowa Pana Jezusa znajdują wypełnienie dopiero w niebie, tam gdzie On już nowy, bo w uwielbionym ciele, zmartwychwstałym, jest gospodarzem na ucztach dla zbawionych. Wydaje się słusznym interpretować w ten sposób słowa Pana zapisane u Mateusza 26:29, ponieważ tam mowa o udziale Jego uczniów. Pascha rzeczywiście znajdzie swoje pełne wypełnienie dopiero w niebie. Jednak z taką interpretacją słów Pana u Marka 14:25 czy Łukasza 22:18 wiążą się przynajmniej jedna poważna trudność: Jak wspomniałem wcześniej, każdy uczestniczący w obchodach Paschy żyd był zobowiązany wypić 4 kielichy wina. Nawet najuboższy. Nie było możliwości odstąpienia od tej reguły, bo ten, kto by tak uczynił, dopuściłby się grzechu. Dlatego mówiący, że słowa Pana o tym, że będzie pił z owocu winnego krzewu wypełnią się dopiero w niebie (i nie dopuszczają innej interpretacji), w istocie mówią, że Pan w czasie Ostatniej Wieczerzy nie dopełnił Paschy. Czyli popełnił grzech.

Czy istnieje takie wytłumaczenie tej trudności? Przez ostatnie kilka miesięcy szukałem najlepszej odpowiedzi na to pytanie. I sądzę, że znalazłem ją w interpretacji amerykańskiego biblisty Scotta Hahna. (cdn) o. Placyd

LOLLEY THE TROLLEY

As the feast of Corpus Christi (June 10) approaches we want you to know that the trolley will be here to transport those unable to walk the entire procession route. Please call the parish office to reserve your seat and/or a seat for friends you may know will be participating in this tradition.

HOLY NAME SOCIETY MEETING

Men and women of St. Stanislaus Parish, would you like to be a part of a group whose primary purpose is to promote love, honor and respect for the Holy Name of Jesus, and its members represent Catholic values and keep them alive according to the Holy Name pledge? If yes, plan to attend our first meeting this Monday, May 21st, @ 7 PM in the rectory. We need your help to get our HNS started. If you have any questions contact Ronnie Zeszut @ 216-447-9183. Hope to see you Monday!

DON'T FORGET YOUR GIFT CARDS

Homilia na 5 niedzielę wielkanocną, 6 maja 2012

To sprawa życia i śmierci! Jak często używamy tego powiedzenia dla wyrażenia trudnej sytuacji czy kryzysu, któremu musimy stawić czoła. Na pewno to sprawa życia i śmierci... wiele rzeczy jest sprawą życia i śmierci. Ale teraz jest czas ŻYCIA! Przeżywamy czas wielkanocny, czas świętowania życia, nowego życia, którego zostało nam zaofiarowane poprzez śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa. I teraz mamy czas wielkanocny. My jesteśmy wielkanocnymi ludźmi, powołanymi do życia we wszystkim, co robimy.

Fragment Ewangelii, który Kościół daje nam do rozważenia w 5-tą niedzielę wielkanocną, zawiera obraz winnego krzewu i latorośli, ogrodnika i oczyszczania – to wszystko odzwierciedla rzeczywistość, jak możemy pozostać żywymi pośród tragedii, strachu, walki, rozczarowań, zamieszania i zmartwień.

Jezus mówi: „Trwajcie we Mnie” – zostańcie ze Mną, bądźcie ze Mną! Zawsze stawiajcie Jezusa w centrum wszystkiego, czym jesteśmy i co robimy! W przeciwieństwie do współczesnego świata, który chce nam wmówić, że władza, pieniądze, czy też „my” lub „ja” stoją w centrum świata. Chrześcijanie biblijni (baptyści) mają szczególnie sposób wyrażania tej prawdy w słowach: „Czy Jezus jest twoim osobistym Panem i Zbawicielem?” Na to pytanie odpowiadają gromkim „Tak”, podnoszą ręce i wychodzą z ławki, aby podejść do ołtarza. My, katolicy, patrzymy na to ze zdziwieniem. A jednak, pomyśl, że robimy to samo idąc do ołtarza, aby przyjąć Ciało i Krew Chrystusa. To przypomina nam, że Jezus jest ...albo przynajmniej powinien być ...centrum naszego życia.

I w tym momencie trzeba nam zastanowić się nad słowami Ewangelii mówiącymi o przycinaniu (oczyszczaniu). Trzeba zauważyć, że przycinanie nie odnosi się do gałęzi, które nie przynoszą owoców. Nie, tamte, które nie przynoszą owoców, są odcinane i wrzucane do ognia na spalenie. Jezus mówi o oczyszczaniu tych, które przynoszą owoce, ... aby mogły przynosić owoc jeszcze obfitszy. Te słowa odnoszą się do nas, regularnie biorących udział w niedzielnej Mszy św., do nas, którzy żyjemy wiarą. Już przynosimy owoce. Jednakże to do nas odnoszą się te słowa, że nie powinniśmy być zadowoleni z tego, co było do tej pory, spocząc na laurach, ale musimy być gotowi do poddania się oczyszczeniu, a to w tym celu, abyśmy byli uzdolnieni do wydawania plonów jeszcze obfitszych.

Moje osobiste doświadczenie z przycinaniem zaczęło się jeszcze w czasach dzieciństwa. W rodzinnym ogrodzie rosły dwa drzewa brzoskwiniowe. Rodziły one przepyszne owoce, słodkie, soczyste brzoskwini, rok po roku, brzoskwini i jeszcze więcej brzoskwini. Robiliśmy z nich przetwory, zamrażaliśmy, piekliśmy, robiliśmy z nich dżem, a jeszcze więcej rozdawaliśmy. I po jakimś czasie brzoskwini nie były już takie soczyste, jak wcześniej. Postarzały się. Drzewa stały się stare i przestały rodzić owoce. Zostały ścięte. Zostały po nich dwa wgłębienia w glebie. Czy źle opiekowaliśmy się nimi? Pewnie tak, bo nigdy nie przycinaliśmy dzikich gałęzi, nie oczyszczaliśmy, tak że w końcu drzewa przestały wydawać owoce i umarły.

Czy to samo niebezpieczeństwo nie zagraża naszej wierze? Wiara nieoczyszczana – nie poddawana żadnemu staraniu o jej pogłębienie i rozwój – jest w niebezpieczeństwie zmniejszania się i zaniku, bez wydania owoców. Postawienie Jezusa w centrum i gotowość do twardej pracy oczyszczania i kształtowania wiary, pomaga w zachowaniu wiary żywej, ...utrzymuje nas przy życiu!

Pozwólcie, że wykorzystam ten obraz, aby podzielić się dalszymi przemyśleniami. Przyszedłem do was jako prowincjał franciszkańskiej prowincji Wniebowzięcia NMP. Obecnie jesteśmy w procesie swego rodzaju przycinania, ponieważ przygotowujemy się do opuszczenia parafii św. Stanisława. To nie jest łatwy czas ani dla parafii, ani dla braci, którzy tutaj są czy byli zaangażowani w pracy, ani dla prowincji. Opuszczanie danego miejsca nie jest rzeczą, która trwa, ale która się zdarza. Nie przyjechałem tu, aby wyjaśnić naszą decyzję, ale po to, aby powiedzieć „Dziękuję Wam!”, to znaczy, aby wyrazić naszą wdzięczność wspólnocie parafii św. Stanisława. Często, kiedy kapłani lub bracia przychodzą do parafii, słyszymy wiele o wykonywanej przez nich pracy. Natomiast nie mówimy tyle, ile powinniśmy o nich samych, o tym, co im się przydarza, jak się czują oni sami, kapłani i bracia. Przez ostatnie 22 lata bracia naszej prowincji posługiwali w parafii św. Stanisława, a wliczając w to także czas, kiedy franciszkanie z innej prowincji pracowali tu, mamy łączny czas dłuższy niż 100 lat. Przez ten czas formowaliście, przycinaliście, oczyszczaliście nas. Uczylście nas, co to znaczy być świętym, autentycznym człowiekiem, a nawet, jak być lepszym franciszkaninem. Przysłaliście nam pewną ilość młodszych braci, a wy zawsze przyjmowaliście ich z życzliwością i pomagaliście w ich formacji. Stoję przed wami, aby powiedzieć „Dziękuję”.

Liczne sukcesy, które mogliśmy świętować razem, były możliwe, ponieważ w centrum naszej posługi był Chrystus. W tym wspólnym pielgrzymowaniu nie chodziło przede wszystkim o franciszkanów ani tym mniej o jednego, konkretnego brata (nawet jeśli wielu z was miało jakiegoś „ulubieńca”). W tym wszystkim chodzi przede wszystkim o Chrystusa i o to, aby On był w centrum wszystkiego, i o to, aby to, co robimy, było uczynione na większą chwałę Bożą. Ta perspektywa jest właściwa i niech ona zostanie zachowana, aby wiara wspólnoty parafialnej św. Stanisława pozostała żywa i umacniała się.

Teraz jest czas przycinania – pracy, formowania, aby to, co przynosiło owoce, przynosiło owoce jeszcze obfitsze. I to jest wyzwanie, które muszę postawić przed wami. Kontynuujcie modlitwę o powołania do kapłaństwa i życia w zakonie! W 1980 r, kiedy to przyłączyłem się do prowincji Wniebowzięcia NMP, prowincja liczyła 304 braci, a średni wiek wynosił 52 lata. Dzisiaj jest nas 118, a średni wiek wynosi 70. Zostaliśmy przycięci! My – braci prowincji Wniebowzięcia NMP potrzebujemy powołań. Módlcie się! Ale w drugim dzisiejszym czytaniu, z Drugiego Listu św. Jana Apostoła, słyszymy, że teraz nie czas na słowa i przemowy, ale czas prawdy i działania. W ten sposób zostaliśmy skonfrontowani z jeszcze większym wyznaniem. Odważam się postawić przed wami wyzwanie, aby rozglądać się wśród swoich synów, wnuków, siostrzeńców, krewnych i braci, i zaprosić ich do rozważenia wezwania do Bożej służby w kapłaństwie lub zakonie, do dodania im otuchy, i wspierania ich w odpowiedzi na powołanie. Zbyt często przeżywamy smutek, ponieważ brakuje nam kapłanów. Ale co jesteśmy gotowi uczynić w tym względzie? Rozpocznijcie działanie teraz..., zaproście teraz... Jeśli chcemy żyć i przynosić owoce.

W czasie, kiedy św. Franciszek zbliżał się do śmierci, było już około 5000 jego naśladowców. Kiedy umierał, został położony na ziemi na zewnątrz kościoła Porcjunkuli, obok Asyżu. Współbracia przyszli i pytali go o to, co mają czynić, jak mają żyć. Franciszek odpowiedział: „Uczyniłem, co należało do mnie; niech Pan uczy was, co macie czynić wy”.

W tym duchu kieruję do was słowa: my, bracia, uczyniliśmy w tym miejscu, co należało do nas. Modlimy się, aby Pan uczył was, co należy do was, aby ta wspólnota wiary przy św. Stanisławie pozostała żywotna. Niech Jezus będzie w dalszym ciągu centrum waszego życia i wszystkiego, co czynicie ... i czyńcie dzieło przycinania i formowania.

Niech Pan Bóg błogosławi wszystkich parafian św. Stanisława... Niech Pan Bóg błogosławi Kościół w Cleveland... I niech Pan Bóg w dalszym ciągu błogosławi nas, braci, ...abyśmy czynili wszystko na większą chwałę Boga.

O. Jan Poudziunas, OFM

Fr. John Poudziunas' Homily of May 6, 2012

It's a matter of life and death! How often have we used that phrase as a sign of crisis that we are facing. For sure, it is a matter of life and death many things are. But now is the time for LIFE! Here we are in the Easter Season, a time to celebrate LIFE, new LIFE, brought to us through the death and resurrection of Jesus. And not only an Easter Season, but we are an Easter people, called to be alive in all we do.

The Gospel passage from John this Sunday, with its images of vine and branches, vine grower and pruning, is a reflection on how we can live in this spirit, of truly being alive, in the midst of tragedy, fear, struggles, disappointment, confusion, and worry.

Jesus says, "Remain in me," stay with me, abide with me. Keep Jesus always as the center of all we are, and all we do. A contrast to the secular world which tells us that power, or money, or even ourselves, "me", "I" am at the center of the world. Evangelical Christians have a particular way of expressing this when they ask, "Is Jesus your personal Lord and Savior?" They respond with a resounding "Yes", they raise their hands, they come to the sanctuary for the altar call. We Catholics, look at this as strange behavior. And yet, consider what we do every time we gather for Eucharist. We come to the altar, we come to receive the Body and Blood of Christ. Why? This reminds us that Jesus is or at least should be at the center of our lives.

And then there is the matter of pruning in the Gospel passage. Take notice that the pruning is not of those branches that produce no fruit. No, those that produce no fruit are to be discarded and burned in the fire. Jesus speaks of pruning those branches that bear fruit ... pruned to bear more fruit. This is about us who come to mass, us who live faith. We are already bearing fruit. Here we are told that we should not be too complacent, too comfortable, but be open for pruning, for trimming, for shaping, so that we can produce more fruit.

My own lesson on pruning comes from my childhood days. We had two peach trees in the family yard. These produced succulent fruit, sweet, juicy peaches - year after year, peaches and more peaches. We canned, froze, baked, made into jam, and gave away more peaches than I can remember. And then, after some time, the peaches were not as sweet as earlier. They were old. The trees were old. The trees stopped producing fruit, were cut down, leaving two holes in the ground. What did we do wrong? Very simply, we never pruned, never trimmed, never shaped, so the trees stopped producing and died.

Is this a danger of our faith? A faith not pruned, shaped, changed, developed, is in danger of not producing fruit, and in danger of dying.

Keeping Jesus at the center, and being willing to do the hard work of pruning, of shaping, helps to keep our faith alive ... keeps us alive ... living!

Allow me to use these images of the Gospel to share some additional thoughts. I come to you as Provincial Minister of the Franciscan Friars of the Assumption Province. We are in a period of pruning of sorts as we prepare for a transition at St Stanislaus Parish. This is not an easy time the parish, nor for

the friars who have dedicated their lives to the ministry here, nor for the Province. Transitions never are, but they happen. I am not here this weekend to explain our decision. I am here more simply to say "thank you", to express our gratitude to the faithful community of St Stanislaus Parish. Often times when priests and brothers come to a parish, we hear a lot about their work, what they are doing. We do not hear enough about, nor do we talk enough about, what is happening to them, the priests and the brothers. For 22 years the friars of our province have ministered here at St Stanislaus, and friars have been here for over 100 years in total. Over that time period YOU have shaped, trimmed, and pruned us. YOU have taught us how to be holy, and real people, and even how to better friars. We have sent a number of our younger friars here, and you embraced them and helped us form them. I stand here before you today and say "thank you".

The many successes that we have celebrated together are only possible because we have served together with Christ at the center of all we have done. This journey has not been about the Franciscans, nor about any one particular friar (even though many of you may have had a favorite friar). This has all been about Christ at the center, and all done for the greater glory of God. Let us keep this perspective as the faith community of St Stanislaus continues to grow and live.

Now is a time of pruning - of work, of shaping that which has born fruit, in order to bear more fruit. And here is the challenge that I place before you. Continue to pray for vocations to the priesthood and religious life! In 1980 when I joined the Franciscans in the Assumption Province, there were 304 friars with a median age of 52. Today there are 118, with a median age of 70. We have been pruned! We - the friars and the Church - need vocations. Pray! But in the second reading today, from John's 1st letter, we hear that now is NOT the time for words and speeches, but it's time for truth and action. So here lies the greater challenge. I call this "shoulder tapping". I challenge you to look among your own, to look at your sons and grandsons, your nephews and brothers, and to invite them to consider God's call of a vocation to priesthood or religious life, to encourage them, and to support them in this vocation. Too often we are saddened when there are not enough priests. But what are we willing to do about it? Act now Invite now If we are to live and to bear fruit.

By the time that St Francis was dying, he had attracted 5,000 followers. When he was dying he was placed on the ground outside of the little church of the Porziuncola, outside of Assisi. The friars came to him and asked, what shall we do, how shall we live? Francis replied, "I have done what is mine to do, may the Lord now teach you what is yours".

In this spirit I leave you with: we, the friars, have done what is ours to do here. Our prayer is that the Lord teach you what is yours, so that this community of faith that is St Stanislaus Shrine Church will continue to live. Keep Jesus at the center of all you do ... and do the work of pruning and shaping.

God bless you the people of St Stanislaus ... God Bless the Church of Cleveland ... and may God continue to bless us, the friars ... as we do all for the greater glory of God.